

Γρηγόρης Νταραβάνογλου

Ο Γρηγόριος Αλεξ. Νταραβάνογλου, είναι Πρωτοψάλτης και Χοράρχης διεθνούς φήμης και ακτινοβολίας, με άπειρες δημόσιες εμφανίσεις στην τηλεόραση, ραδιόφωνο και σε αίθουσες των Αθηνών, όπως «Λυρική σκηνή», «ΠΑΛΛΑΣ», «ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ», και σε διάφορα θέατρα εντός και εκτός των Αθηνών. Γεννήθηκε στην Κωνσταντινούπολη. Στο Πατριαρχείο κάνει τα πρώτα του βήματα με καθοδηγητές τον αείμνηστο άρχοντα Πρωτοψάλτη της Μ.Χ.Ε. Βασίλειο Νικολαΐδη και τον άρχοντα Λαμπαδάριο κ. Ελευθέριο Γεωργιάδη. Πολλά επίσης διδάχθηκε και από τον αείμνηστο άρχοντα Πρωτοψάλτη Αχιλλέα Γκαρτζόγλου και τον μουσικοδιδάσκαλο ιερέα π. Αθανάσιο Αλεξιάδη. Πρώτη του επίσημη ενορία ο ιερός ναός Αγίου Νικολάου στο Νιχώρι-Κωνσταντινούπολης. Το 1978 πηγαίνει στις Η.Π.Α., μετά από πρόσκληση του τότε Αρχιεπισκόπου Βορείου και Νοτίου Αμερικής κ.κ. ΙΑΚΩΒΟΥ. Εκεί παραδίδει μαθήματα Βυζαντινής Μουσικής σε νέους και νέες, δημιουργεί και διευθύνει την πρώτη του χορωδία που απαρτιζόταν από Έλληνες φοιτητές του πανεπιστημίου BROWN, και ύστερα την χορωδία του πανεπιστημίου HARVARD. Πραγματοποιεί πολλές συναυλίες βυζαντινής μουσικής, σε διάφορες πολιτείες της Αμερικής και το 1982 φθάνει στην Ελλάδα, που είναι και ο σημερινός σταθμός της ζωής του. Έχει ψάλλει σε πολλούς ναούς, εντός και εκτός της Ελλάδος. Έχει προσκληθεί και έχει ψάλλει στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων, στον Καναδά, στην Αγγλία, Ιταλία, Κύπρο και σε άλλες πόλεις του εξωτερικού. Πρώτη του ενορία στην Ελλάδα, ο Ι. Ναός Αγ. Παρασκευής Ηλιουπόλεως Αθηνών. Έψαλε επίσης, κατά καιρούς, στον Μητροπολιτικό ναό Φανερωμένης Χολαργού και στην Αγία Τριάδα Αμπελοκήπων, στον προσκυνηματικό Ιερό Ναό του Χριστού στα Σπάτα Αττικής. Σήμερα είναι πρωτοψάλτης στον Ι.Ναό Αγ.Νικολάου Πειραιώς. Είναι ιδρυτής και χοράρχης πολυμελούς Βυζαντινής χορωδίας που φέρει τ' όνομά του. Κατά καιρούς, έχει διευθύνει και την χορωδία του Συλλόγου Κωνσταντινουπολιτών. Έχει πολλές εμφανίσεις τόσο ο ίδιος, όσο και η χορωδία του, στην τηλεόραση και το ραδιόφωνο. Έχει προσκληθεί από πολλούς φορείς και συλλόγους, τόσο ο ίδιος, όσο και η χορωδία του και έχει πραγματοποιήσει πολλές συναυλίες βυζαντινής μουσικής με απόλυτη επιτυχία και έχει αποσπάσει την αγάπη του κόσμου, που τον συγκινεί ιδιαίτερα. Έχει ψάλλει σε πολλές πανηγύρεις ανά την Ελλάδα και το εξωτερικό. Έχει διατελέσει κατά καιρούς, παραγωγός εκπομπών, με θέμα την βυζαντινή μουσική παράδοση, στον ραδιοφωνικό σταθμό της Εκκλησίας της Ελλάδος. Έχει τιμηθεί από πολλούς φορείς και συλλόγους για την προσφορά του στην ψαλτική τέχνη. Έχει εκδώσει μεγάλη σειρά δίσκων, κασσετών και CD με βυζαντινούς εκκλησιαστικούς ύμνους του Τριωδίου, Μ. Εβδομάδος, Πάσχα, Πεντηκοσταρίου, Κοιμήσεως Θεοτόκου, Χριστουγέννων και Θείας Λειτουργίας. Σήμερα, διδάσκει, δωρεάν σε νέους, τη βυζαντινή μουσική στο φροντιστήριο του Άρχοντος Μουσικοδιδασκάλου Γεωργίου Τσατσαρώνη στην Αθήνα. Έχει τραγουδήσει σε δίσκο, που έχει κυκλοφορήσει ο Πέτρος Ταμπουράς, διάφορα τραγούδια της Πόλης, με την ονομασία «Μισμαγιά». Στις 29 Μαΐου 1998 εμφανίστηκε στην ΕΤ-1 σε ωριαία εκπομπή της Δήμητρας Γκουντούνα «όπως μας αρέσει», όπου παρουσίασε τραγούδια της Πόλης, σε σόλο εκτέλεση και με παιδική χορωδία, συνοδεία παραδοσιακών οργάνων. Στις 26 Μαρτίου 2000, τιμήθηκε στην Αθήνα από την Μητρόπολη Μεσσηνίας και Λαυρεωτικής, τον Πανελλήνιο Σύλλογο Ιεροψαλτών Ελλάδας και τον Σύλλογο Φίλων Βυζαντινής Μουσικής. Τέλος, στις 20 Απριλίου 2000 προσκλήθηκε ο ίδιος με τη χορωδία του από την Μητρόπολη Κιτίου στη Λάρνακα Κύπρου, όπου παρουσίασαν πρόγραμμα με ύμνους και Μητροδία της Πόλης στο Δημοτικό Θέατρο της Λάρνακας και έψαλαν στην πανήγυρη του Ιερού ναού Αγίου Λαζάρου της Λάρνακας κατά τον εσπερινό και τη θεία λειτουργία. Κατά τις παραπάνω εκδηλώσεις Ο Γρηγόρης Νταραβάνογλου τιμήθηκε από τον Δήμαρχο της Λάρνακας με το χρυσό κλειδί της πόλης και από τον Μητροπολίτη Κιτίου με τιμητική πλακέτα του Αγίου Λαζάρου.

Στις 24 Μαΐου 2000 εμφανίστηκε μαζί με τον Γιώργο Νταλάρα στο Αρχαίο Δημοτικό Θέατρο της Νέας Ιωνίας Βόλου, όπου τραγούδησαν τραγούδια της Μ. Ασίας, σε εκδήλωση με τίτλο «ΕΑΛΩ ΠΟΛΙΣ», που διοργάνωσε ο Δήμος Νέας Ιωνίας Βόλου. Στις 28 Μαΐου 2000, ερμήνευσε τραγούδια της Πόλης και της Μ. Ασίας, συνοδεία χορωδίας και παραδοσιακών οργάνων σε μεγάλη συναυλία στην Κεντρική Πλατεία της Παιανίας Αττικής, που διοργάνωσε ο Δήμος με τον τίτλο: «Μεγάλες στιγμές Χριστιανισμού-Ελληνισμού».

Στις 12 Νοεμβρίου 2000 προσκεκλημένος από το Πανεπιστήμιο της Ατλάντα των ΗΠΑ πραγματοποίησε συναυλία με βυζαντινούς ύμνους και τραγούδια της Πόλης, αποσπώντας ευμενή σχόλια από τον ελληνισμό της Ατλάντα.

Στις 14-18 Φεβρουαρίου 2001 εμφανίστηκε στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών μαζί με τον Γιώργο Νταλάρα στη μουσική παράσταση της χρονιάς «ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟΝ ΤΣΙΤΣΑΝΗ», η οποία εστέφθη με μεγάλη επιτυχία και απέσπασε πολλά θετικά σχόλια. Στις 11-9-2001, η ίδια παράσταση επαναλήφθηκε στο «Κατράκειο» Θέατρο στον Πειραιά και στις 15-10-2001 στο στάδιο «Ελευθερίας» στην Λευκωσία της Κύπρου, στις 9-4-2006 εμφανίστηκε στο δημοτικό θέατρο Καλαμάτας ύστερα από πρόσκληση του Λυκείου των Ελληνίδων Καλαμάτας, που παρουσίασε «Αφιέρωμα στη Σμύρνη» ερμηνεύοντας τραγούδια της πόλης και της Σμύρνης. Στο δημοτικό θέατρο Καλαμάτας εμφανίστηκε και στις 3-6-2007, ύστερα από πρόσκληση του Μητροπολίτη κ.κ. Χρυσόστομου, ερμηνεύοντας σε σόλο αλλά και με χορωδία βυζαντινούς ύμνους και τραγούδια της Πόλης. Επίσης, τα έτη 2006 2007 και 2008 εμφανίστηκε πολλές φορές στην κρατική τηλεόραση NET-2 στην εκπομπή του Σπύρου Παπαδόπουλου «Βυζαντινά μας» και στην εκπομπή της Σεμίνας Γιγενλή, όπου ερμήνευσε τραγούδια και βυζαντινούς ύμνους. Στις 3 Ιουνίου 2008 έδωσε συναυλία στο ΒΕΑΚΕΙΟ Θέατρο Πειραιώς υπό την αιγίδα της Ιεράς Μητροπόλεως Πειραιώς με τον τίτλο: «Η πόλις Εάλω», ερμηνεύοντας τραγούδια της Πόλης. Στις 9 Ιουνίου 2008 ως πρόεδρος του Συλλόγου Φίλων Βυζαντινής Μουσικής τέλεσε εκδήλωση στον Ι.Ναό Αγ.Βασιλείου Μετσόβου των Αθηνών εις μνήμη του αειμνήστου άρχοντα Πρωτοψάλτη Γεωργίου Τσατσαρώνη όπου εκτός των άλλων η χορωδία του υπό τη διεύθυνση του ίδιου απέδωσε βυζαντινά μέλη του αειμνήστου Γ.Τσατσαρώνη. Στις 3 Αυγούστου 2008 προσκεκλημένος από τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Χίου έδωσε συναυλία στην Χίο με βυζαντινούς ύμνους και τραγούδια της Πόλης και στις 13-10-2008 ο Ι.Ν. Αγ.Δημητρίου οργάνωσε στο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Πετρούπολης Αττικής συναυλία για τη Μικρά Ασία με τον τίτλο «Η Σμύρνη Μάνα καίγεται» όπου εκεί με μοναδικό τρόπο ερμήνευσε και απέδωσε τραγούδια της Μ.Ασίας.

Την Κυριακή 25.1.2009, Εορτή του Αγίου Γρηγορίου του Θεολόγου, κατά τη θ. Λειτουργία στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Πειραιώς, ο Γρηγόρης Νταραβάνογλου τιμήθηκε σεπτή εντολή του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ με το οσφίο του «**Άρχοντας Μαΐστορος της Μ.τ.Χ.Ε.**» διά χειρός Μητροπολίτου Πειραιώς κ. κ. Σεραφείμ, ο οποίος τέλεσε και τη θ. λειτουργία.

Για τον Γρηγόριο Νταραβάνογλου έχουν εκφραστεί με τα καλύτερα λόγια οι:

1) Ο Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ: « Είναι άριστα ειδικευμένοι εις τον κλάδο της εκκλησιαστικής βυζαντινής μουσικής, ασχολείται παιδιόθεν με τη βυζαντινή μουσική, μελετά συνεχώς όλο και περισσότερο τη μουσική και συνεχώς τελειοποιείται. Είναι από τους ολίγους ιεροψάλτας της Κωνσταντινούπολης και από τους περισσότερον ειδικευμένους εξ αυτών και το Πατριαρχείον θα επεθύμει να τον κρατήσει εδώ».

2) Ο Μητροπολίτης Χαλκηδόνος κ.κ. ΜΕΛΙΤΩΝ: «Ο κ. Γρηγόρης Νταραβάνογλου είναι ένας σπουδαίος Πρωτοψάλτης και Χοράρχης, καλλίφωνος με ωραία μελωδική φωνή και γνήσιο Εκκλησιαστικό ψαλτικό ύφος της μεγάλης Πατριαρχικής Σχολής. Διακρίνεται για την σεμνότητά και την ευπρέπεια της ψαλμωδίας του και την υψηλή επίγνωση της ευθύνης της ιερής αποστολής του».

3) Ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. ΔΙΟΔΩΡΟΣ: «Εξάιρετος πρωτοψάλτης, όπου λάμπρυνε τα ιερά αναλόγια, κατά την επίσκεψή του στα Ιεροσόλυμα, με την εξαισία και υποδειγματική ψαλμωδία του...»

4) Ο Αρχιεπίσκοπος Βορείου και Νοτίου Αμερικής κ.κ. ΙΑΚΩΒΟΣ: « Πρωτοψάλτης με εντυπωσιακή καλλιφωνία και πηγαίο μουσικό τάλαντο. Κατά τον χρόνο της παραμονής του στην Αμερική έδειξε μία έξοχη αρετή στο να συγκροτεί και να διευθύνει βυζαντινές χορωδίες από φοιτητές πανεπιστημίων, με μοναδική δεξιοτεχνία...».

5) Ο Επίσκοπος Τορόντο του Καναδά κ.κ. ΣΩΤΗΡΙΟΣ: «Εξάιρετος ιεροψάλτης με σπάνια μουσικά χαρίσματα, που συγκινεί και γεμίζει κατάνυξη τους πιστούς. Γνήσιος εκφραστής του Πατριαρχικού ύφους. Ψάλλει με μεγαλοπρέπεια αλλά και με μεγάλη άνεση ακόμη και τις δυσκολότερες μουσικές εκτελέσεις...».

7) Ο Άρχων Πρωτοψάλτης της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ: «Καλλίφωνος και ένθερμος ζηλωτής της Εκκλησιαστικής Μουσικής, κατά το χρονικό διάστημα που έψαλε επί μία εξαετία πλησίον μου επέδειξε πειθαρχία, απαράμιλλον ζήλον και αγάπην προς την Εκκλησιαστικήν Μουσικήν. Άριστος γνώστης της πρακτικής και της Εκκλησιαστικής παρασημαντικής.»

8) Ο Άρχων Λαμπαδάριος της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: «Ένας από τους λιγοστούς νέους σήμερα, με σπάνια μουσική κατάρτιση, αλλά και γνήσιο βυζαντινό ύφος και ήθος. Υπόσχεται πολλά για το μέλλον...»

9) Ο Γεώργιος Τσατσαρώνης, Άρχων Μουσικοδιδάσκαλος: «Ο Γρηγόριος Νταραβάνογλου, είναι από τους λίγους νέους σήμερα που κατέχουν τόσο βαθιά την βυζαντινή μουσική. Πέραν αυτών έχει και μια εκπληκτική φωνή που συγκινεί τον κόσμο και του προκαλεί κατάνυξη και δέος.»

10) Ο Άρχων Πρωτοψάλτης και τ. νομικός Σύμβουλος του Δήμου Θεσσαλονίκης ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΤΑΛΙΑΔΩΡΟΣ: «Είναι ένας άριστος εκτελεστής του γνήσιου πατριαρχικού ύφους, με μοναδική τέχνη και δεξιοτεχνία, αλλά και με μία γλυκύτατη φωνή»

11) Ο Πρωτοψάλτης, καθηγητής και μουσικολόγος κ. ΜΑΝΩΛΗΣ ΧΑΤΖΗΜΑΡΚΟΣ: «Νέος, ταλαντούχος πρωτοψάλτης και χοράρχης, από τους σημαντικότερους σήμερα. Έχει πλούσια φωνητικά προσόντα και μια σπάνια μελωδική εκτέλεση που θα ζήλευαν πολλοί...»

12) Ο Μουσικολόγος και συγγραφέας ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: «Διακεκριμένος Πρωτοψάλτης και Χοράρχης, εξάιρετος άνθρωπος, σεμνός, συνετός, και ταλαντούχος ψάλτης με ωραία γλυκύτατη φωνή και ιεροπρεπές ψαλτικό ύφος, από τους σημαντικότερους νέους ψάλτες της εποχής μας που πολλά υπόσχονται για το μέλλον».

13) Ο πατήρ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΕΤΑΛΛΗΝΟΣ, Καθηγητής Πανεπιστημίου: «Καταξιωμένος Πρωτοψάλτης και Χοράρχης, σκαπανέας του ψαλτικού αναλογίου, εγγυάται την γνησιότητα της εκτελέσεως των ύμνων θέτοντας όχι μόνο την σφραγίδα της παραδοσιακότητας, και συνεπώς αυθεντικής συνέχειας της ψαλτικής μας τέχνης, αλλά και της προσωπικής του μετοχής στην παράδοση αυτή.»

14) Ο Πρωτοπρεσβύτερος π. ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΦΑΡΑΣΟΓΛΟΥ: «Ο Γρηγόρης Νταραβάνογλου, γνήσιος γόνος του Πατριαρχικού Ναού και άγιος μαθητής του αειμνήστου άρχοντος Βασιλείου Νικολαΐδη, είναι σήμερα ένας λαμπρός νέος με πλούσια μουσική δράση εντός και εκτός της Ελλάδος. Εκτελεί και διδάσκει το γνήσιο πατριαρχικό ύφος όπως ακριβώς το δίδαχτη στον πατριαρχικό ναό. Ευχόμαστε να συνεχίσει πάντα έτσι τις μουσικές δραστηριότητές του επ' αγαθό της Αγίας μας Εκκλησίας...»

15) Ο Γιώργος Νταλάρας: Σε επιστολή που του έστειλε γράφει: « Αγαπητέ μου φίλε Γρηγόρη, θέλω να σ' ευχαριστήσω θερμά και να σε συγχαρώ για τη μοναδική ερμηνεία σου στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών στο αφιέρωμα για τον Βασίλη Τσιτσάνη. Αισθάνομαι δικαιωμένος για την επιλογή μου, γιατί γνώριζα από την αρχή ότι το ταλέντο, οι γνώσεις σου, η μουσικότητα και κυρίως το ήθος της ερμηνείας σου έδινε τη διάσταση που οραματίστηκα και στην «Συνεφασμένη Κυριακή», ένα λαϊκό τραγούδι, σύμφωνο του λαϊκού πολιτισμού της πατρίδας μας. Ένας σπουδαίος τραγουδιστής που διακονεί τη βυζαντινή μουσική παράδοση, που εσύ κατέχεις όσο λίγοι, είναι περιούσιος, ζηλευτός και μοναδικός σε οποιαδήποτε μορφή αυθεντικής μουσικής έκφρασης. Η συνέπεια, η αγάπη και ο σεβασμός που έδειξες για τα λαϊκά τραγούδια συνέβαλλαν καθοριστικά στην επιτυχία αυτή των παραστάσεων. Να είσαι πάντα καλά και να τραγουδάς όπως ψέλνεις και να ψέλνεις όπως τραγουδάς. Πάντα φίλος σου, Γιώργος Νταλάρας.

Έχει γράψει κατά καιρούς και ο τύπος εντός και εκτός της Ελλάδας.

1) «ΕΛΛΗΝΟΚΑΝΑΔΙΚΟ ΒΗΜΑ» στις 26-5-1994. «Ο Γρηγόριος Νταραβάνογλου, ο ψάλτης που συγκλονίζει, τον συγχαίρουμε που με το μεγάλο τάλαντο της ψαλτικής που έχει τόσα και τόσα προσφέρει στην εκκλησία μας και τόσο συντελεί στην πνευματική ανάταση των εκκλησιαζομένων».

2) Τοπικός τύπος της Χίου «ΝΕΑ ΤΗΣ ΧΙΟΥ» στις 24-9-1989 «Δοκίμασαν χαρά και άφατη ηδονή όσοι χθες το απόγευμα, 29 του Σεπτεμβρίου 1989, παραβρέθηκαν στο «ΟΜΗΡΕΙΟ» πνευματικό κέντρο της Χίου. Η συναυλία βυζαντινής μουσικής που δόθηκε από την χορωδία του Γρηγορίου Νταραβάνογλου ήταν μια προσφορά φωνών καλλιεργημένων σε πλήρη εναρμόνιση, με σωστό επιμερισμό φωνών, ώστε οι γλυκύτατοι ήχοι να εισδύουν και να ευφραίνουν την ακοή, κάτι που καιρό είχε να δεχθεί το Χιακό κοινό. Ήταν πράγματι μία βυζαντινή μουσική πανδαισία»

3) Τοπικός τύπος νομού Αργολίδας: Η «ΑΡΓΟΛΙΔΑ» στις 4-4-1996 γράφει: «Δείγματα υψηλής τέχνης, ακρίβειας και ερμηνείας παρουσίασε την Κυριακή το βράδυ στις 31 Μαρτίου 1996 στον ιερό ναό Αγ. Γεωργίου Ναυπλίου ο διακεκριμένος πρωτοψάλτης και χοράρχης κ. Γρηγόριος Νταραβάνογλου, ερμηνεύοντας ύμνους του Τριωδίου και της Μεγάλης Εβδομάδος...».

«Ο ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ» Αργολίδας στις 3-4-1996 γράφει: «Η βυζαντινή μουσική σε όλο της το μεγαλείο. Το βράδυ της Κυριακής 31 Μαρτίου όσοι παραβρέθηκαν στον Μητροπολιτικό ναό Αγίου Γεωργίου Ναυπλίου, έζησαν στιγμές συγκινητικές, γεμάτες κατάνυξη. Ο εκ Κωνσταντινουπόλεως Πρωτοψάλτης, κ. Γρηγόριος Νταραβάνογλου, προσκεκλημένος από τον Σύλλογο Ιεροψαλτών Αργοπύλης, ερμήνευσε με μοναδική δεξιοτεχνία και ακρίβεια ύμνους του Τριωδίου και της Μ. Εβδομάδος...»

4) Οι εφημερίδες «ΙΕΡΟΨΑΛΤΙΚΑ ΝΕΑ» και «ΙΕΡΟΨΑΛΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ» έχουν εκφραστεί κατά καιρούς με πολύ κολακευτικά σχόλια για τον Γρηγόρη Νταραβάνογλου.

5) Η εφημερίδα «ΤΑ ΝΕΑ» το έτος 2001 γράφουν με τίτλο: « Η συνεφασμένη Κυριακή έφερε τη συγκίνηση». { Μία από τις κορυφαίες στιγμές του αφιέρωματος Τσιτσάνη, ήταν όταν ο πρωτοψάλτης Γρηγόριος Νταραβάνογλου στάθηκε στη μέση της σκηνής του Μεγάλου Μουσικού και τραγούδησε καπέλα τη «Συνεφασμένη Κυριακή». Όσες σελίδες κι αν έχουν περάσει από τα χέρια σου για τη σχέση ρεμπέτικου-λαϊκού τραγουδιού με το βυζαντινό μας παρελθόν, όσο κι αν έχεις ακούσει για τη «μεγαλοσύνη», το συναίσθημα, «το βάρος» των απλών αυτών στίχων, τίποτα δεν μπορεί να συγκριθεί με τη δύναμη της «απτής απόδειξης» που έχει μια εξαιρετική ερμηνεία. Ούτε χορευτικά, ούτε σλάιτς, ούτε παρλάσες, ούτε καν ορχήστρα. Η φωνή. Η συγκίνηση που ξεκρίνασε. Ακόμη και σε μια αίθουσα συναυλιών 2000 ατόμων, δεν είναι το γνήσιο χειροκρότημά, ακόμη και σε μια παράσταση. Γιατί εδώ ειδικά, δεν υπήρξε καμία «παρεμβολή», καμία πρόθεση να «ντυθεί» το κομμάτι και νιώσαμε (από ένστικτο μάλλον) ότι η προσπάθεια που κατέβαλλαν οι συντελεστές να φτιαχτεί κάτι «μεγάλο» και ταυτόχρονα απλό, θα έπρεπε να είχε επικεντρωθεί αποκλειστικά στο τραγούδι (γυμνό).